

Це один з найстаріших факультетів Тернопільського державного педагогічного інституту. Він створений у 1957 році при Дрогобицькому педінституті, а вже у 1959-му — переведений до Кременецького педагогічного вузу. Рівно через десять років разом з цим навчальним закладом факультет змінив прописку на тернопільську. Завдяки ентузіазму викладачів і студентів у Тернополі протягом двох років були збудовані стадіон з легкоатлетичним центром, два ігрових майданчики, сектори для метання молота, диска, штовхання ядра та легкоатлетичний манеж. З часом здали в експлуатацію новий спортивний корпус.

Традиції факультету закладалися колективом досвідчених викладачів та студентів-ентузіастів. Більшість нинішніх викладачів факультету — це його випускники. Педагогів з ученими ступенями та званнями на час створення факультету не було, а зараз їх понад 65 відсотків. Лише за останні три роки захищено три кандидатські дисертації. А в цьому році професорові Б.М.Шияну присвоєно науковий ступінь доктора педагогічних наук. Усього ж у різні роки захистили кандидатські дисертації понад двадцять випускників факультету.

Найтитулованіших, імена яких відомі усім. Це передусім майстри спорту міжнародного класу, неодноразові чемпіони України, учасники престижних міжнародних змагань та турнірів Тарас Дольний (біатлон), який виступав на зимових Олімпійських іграх 1995 року, Віра Зозуля, Оля Стефанишин, Анжела Балахонова, Іван Твардовський (легка атлетика), Галина Єднак, Тетяна Дюк (велоспорт), Олег Комендант, Олег Баламутов (греко-римська боротьба). А Ярослав Вірастюк у складі збірної команди України з легкої атлетики успішно дебютував на XXV Олімпійських іграх в Атланті.

— А що можете сказати про спортивні успіхи нинішніх студентів факультету фізвиховання?

— Скажімо, Ліля Проць — майстер спорту міжнародного класу з пауерліфтингу, призер чемпіонату Європи 1996 року, чемпіонка України 1997 р., Леся Сорока — майстер спорту з дзюдо і самбо, учасниця чемпіонату світу з дзюдо 1996 року (5 місце), чемпіонка України

факультетові фізвиховання? — Вступив я на навчання у 1960 році, потім залишився тут працювати. Був асистентом, старшим викладачем, доцентом, завідувачим кафедри фізичного виховання, заступником декана факультету, а останні чотири роки — деканом. Одне слово, пройшов майже усі етапи становлення разом із факультетом.

— Скажіть, якщо порівняти колишніх студентів з тими, які нині навчаються на факультеті, то яка між ними відмінність?

— На жаль, не на користь нинішнього студентства. Як не прикро констатувати, але зараз молоді люди приходять до нас з досить слабкою підготовкою і передусім у плані спортивної досконалості. Це можна пояснити тим, що раніше до нас приїжджали на навчання випускники шкіл з усіх куточків України і вибрати було з кого. Зараз же у силу економічної скрути на факультет вступають здебільшого випускники місцевих шкіл і дуже часто за цільовими направленнями із сільських навчальних закладів, де питанням

просто не виявляють бажання ставати вчителями фізкультури, оскільки люди цієї професії нині або мають дуже малу зарплату, або й узагалі місяцями нічого не отримують?

— Наскільки мені відомо, адже постійно спілкуюся з абітурієнтами, із студентами, більшість юнаків і дівчат вступають на наш факультет, не думаючи про майбутню заробітну плату. Просто їх цікавить саме ця спеціальність, їм хочеться бути сильними, оволодіти навиками фізкультурно-педагогіки. А щодо зарплати, то гадаю, вони впевнені, що так завжди не буде. Мине якийсь час і усім стане зрозуміло, що фізичне виховання — один з найважливіших чинників загального розвитку людини. Зрештою, ми готуємо наших студентів не лише для праці у школі. На факультеті вони мають змогу здобути необхідні навички і для роботи тренерами з різних видів спорту, можуть також працювати масажистами, інструкторами. Є такий спецкурс „Методика викладання у спеціальних медгрупах“, пройшовши який, наші випускники оволодівають навиками коригуючої гімнастики, лікувального масажу і фізкультури. Коротко кажучи, вони можуть працевлаштуватися після закінчення вузу не лише у загальноосвітніх школах, а й у ДЮСШ, фізкультурно-спортивних диспансерах...

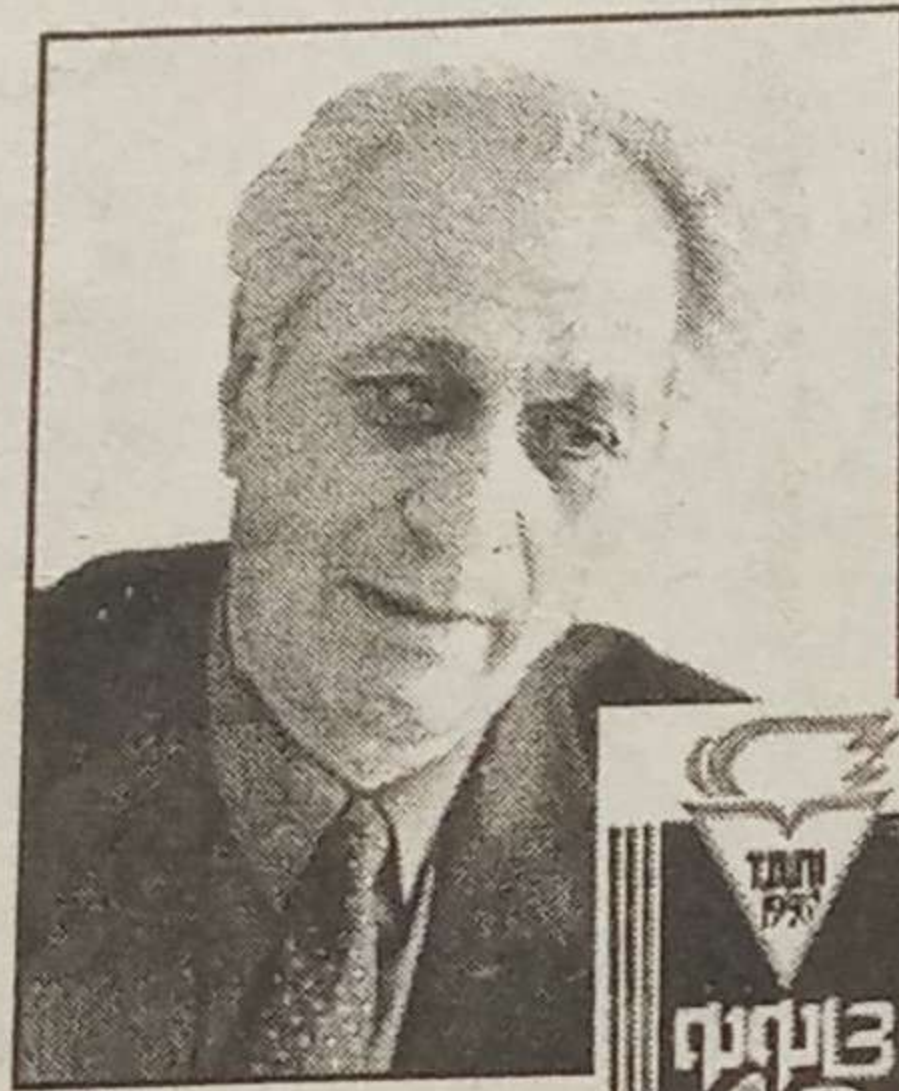
— Що б ви побажали усім тим, хто свого часу закінчив факультет фізвиховання, і тим, хто нині навчається і працює тут, з нагоди його сорокарічного ювілею?

— Хотів би побажати насамперед здоров'я. Це, власне, те, що найбільше людям потрібно. А усі наші випускники, як і ті, що навчаються нині на факультеті, покликані пропагувати здоровий спосіб життя. Тож хай їхні здобутки у цій потрібній справі лише примножуються.

— „ГОЛ плюс“ приєднується до цих побажань.

— Можливо, кращі

Ярослав МАРМАШ.

ФАКУЛЬТЕТОВІ ФІЗВИХОВАННЯ — 40 РОКІВ

команди „Галичанка“ — А.В.Романович, а І.Ю.Штогрин підготував понад 20 майстрів спорту з дзю-до.

— Багатьом колишнім студентам факультету фізвиховання, мабуть, не раз доводилося добиватися і високих спортивних результатів?

— Назву лише

1996 р., Надія Онишук — чемпіонка України 1997 року серед дівчат з важкої атлетики, Артем Короленко — майстер спорту з греко-римської боротьби, призер чемпіонату України 1997 року.

— Степане Федоровичу, ви вже працюєте в інституті майже стільки років, скільки зараз виповнюється

фізичної культури, спорту приділяють мало уваги.

— Є проблеми з набором на навчання?

— У кількісному плані їх не існує, бо майже щороку конкурс становить понад 2,5 чоловіка на місце, а от щодо якісного складу майбутніх студентів, то проблем щоразу вистачає.